

Gábor Pálné Férjével

Ez én vagyok a férjemmel, Gábor Pállal 1985-ben Budapesten.

A férjemet Grüngold Pálnak hívták, 1949-ben magyarosított [lásd: névmagyarosítás], és akkortól lett Gábor. 14 éves voltam, amikor megismerkedtünk. Az ifjúsági társaságban ismerkedtünk meg, és első szerelmem volt nekem, nem is volt más udvarlóm. Az anyám nem akart hazajönni a deportálás után, mert Imre, az apám testvére, aki kint élt Sidneyben, ki akart vitetni bennünket, de én nem voltam hajlandó, mert megtudtam, hogy ő él. 1945 decemberében volt az esküvőnk zsinagógában [lásd: házasság, esküvői szertartás], az akkor hazajött zsidó fiatalokkal együtt egy ilyen közös esküvő volt. Ez volt az első győri zsidó esküvő a borzalmak után.

Nagyon szegényesen éltünk ez elején. Az összes berendezésünk három matrac volt a földön és egy ovális étkező, ebédlőasztal, slussz-passz, ez volt a lakás. Februárban állapotos maradtam a Jutkával, és novemberben megszületett. Otthon szültem mind a két gyereket, bába nénivel meg anyámmal meg orvossal. A Jutkát 1946-ban, Marit 1950-ben. Egészen 1954-ig Győrben maradtunk. Előbb a férjem jött fel, aztán mi 1955-ben utána. Az anyámmal együtt laktunk egészen a haláláig, 1964-ig. Egy pillanat alatt halt meg édesanyám szívinfarktusban. Amíg élt, nevelte a két gyereket, és a mi háztartásunkat vezette, úgyhogy teljesen levette a vállunkról ezt a gondot.